JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XV. ZATURDAG den 10den MAART, 1827. N. 10

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

REGLEMENT op de geregtelyke invordering van'sRyks-lastingen in de kolonie Curaç.

Art. 1. De geregtelyke invordering n alle grond en andere belastingen, dewe by omslag geheven worden, zal by pae executie, door middel van pandhaling:-schieden.

Art. 2. Alle andere belastingen en middelen die a priori niet bekend zyn of bekend kunnen worden en die daarna wden opgemaakt, gelyk de middelen op consumtie, den 40sten en 50sten penng en dergelyke meer, met de boeten diey wanbetaling derzelve verbeurd worden, lleen eeniglyk op dezelfde wyze by pandaling worden ingevorderd byaldien dezee door de belastingschuldigen erkend of angenomen zyn.

Art. 3. In geval de belastingschuldigen of debiteurs uithoofde van eenig voorewend erreur of anderszins, de rekeningof het bedrag der by het 2de artikel bedoele belastingen en middelen tot betaling net erkennen of aannemen, zal het Officie Fiscaal, als van ouds, regtens tegen de schuldenaars ageren, met in acht neming nogtns van de hierna te volgen manier van procederen.

Art. 4. Zoodra de belastingen by artikel 1. vermeld, verschuldigd en die by artikel 2 bedoeld, erkend of aangenomen zyn, zal de ambtenaar die met de invordering daarvan belast is, acht dagen na den vervaltyd de rekening van dezelve en van het daarop verbeurde, wanneer eenige verbeuring heeft plaats gehad, aan het Officie Fiscaal toezenden; hetwelk binnen acht dagen na ontvangst, eene sommatie door den Geregtsbode aan den belastingschuldige doet exploicteren om het verschuldigde binnen of met den derden dag na het exploict te betalen. De dag waarop het exploict gedaan is, zal onder dien tyd niet gerekend worden.

Art. 5. De voldoening op die sommatie niet gevolgd zynde, zal de Geregtsbode, geassisteerd door den onderschout en verdere bedienden, zoo als zulks by het dirigeren van alle andere executien gebruikelyk is, zich ter woonplaatse van den gebrekigen schuldenaar begeven en, na mondelinge afvraging van betaling, wanneer die niet dadelyk aan hem Geregtsbode geschiedt, pand vragen, vervolgens als daarop geene aanwyzing van goederen geschied is, pand nemen en hetzelve ter Fiscalaat doen brengen.

Art. 6. De Geregtsbode zal op zyne verantwoordelykheid, pand nemen hetwelk de waarde moet hebben, van de verschuldigde belasting met de kosten; en ingeval, na den verkoop van het pand of de panden, de waarde daarvan ontoereikend mogt zyn tot de voldoening der kosten na aftrek der schuld, zal de Geregtsbode zyne leges verliezen en daarvoor geene preferentie genieten; terwyl ingeval het pand niet zoo veel opbrengt om de verschuldigde belasting ten volle te betalen, de Geregtsbode voor het te kort komende met de kosten aansprakelyk zal zyn byaldien hy opzettelyk verzuimd of nagelaten heeft genoegzaam pand te nemen.

Art. 7. Binnen den tyd van vier en twintig uren na de bezorging van het pand of de panden ter Fiscalaat, zal de verkoop daarvan omgeroepen en aangeplakt worden, en daarna op den derden dag, zon-en-feestdagen daaronder niet begrepen, zal de verkooping geschieden door den vendumeester van wege den Geregtsbode ten overstaan van den Raad Fiscaal alleen, voor contant geld en voetstoots. Tegen deze executie zal er geene oppositie hoegenaamd vermogen te geschieden of aangenomen te worden, anders dan ten aanzien van slaven die tot pand mogten zyn gegeven of genomen.

Art. 8. Het bedrag van de verschuldigde belasting wordt door den Geregtsbode aan den Raad Fiscaal ter hand gesteld, dewelke hetzelve aan den bevoegden ambtenaar uitreikt, tegen kwitantie die ter Fiscalaat zal blyven berusten.

Art. 9. Ten aanzien der belastingen en middelen by het 2de artikel bedoeld, byaldien de belastingschuldige of debiteur geweigerd heeft de rekening daarvan te erkennen of aantenemen, zal de ambtenaar die met de invordering derzelve belast is, de rekening binnen acht dagen na den vervaltyd aan het Officie Fiscaal overgeven en zal hetzelve binnen acht dagen na die overgifte, sommatie tegen den belastingschuldige of debiteur laten afgaan om binnen of met den derden dag, zon-en-feestdagen daaronder niet begrepen, betaling te doen.

Art. 10. De voldoening op die sommatie niet gevolgd zynde, doet de Raad Fiscaal citatie op parate executie voor Raden Commissarissen uit den Raad van Civile en Crimineele Justitie, zonder verdere formaliteiten.

Art. 11. Alle rekeningen tegen een en denzelfden persoon dewelke eenen vervaldag hebben, zullen gezamenlyk in eene sommatie of citatie moeten begrepen worden.

Art. 12. Tegen deze by het 10de artikel vermelde procedure op parate executie, valt geene andere defensie, dan wegens *erreur* of *solutie*, welke beide staande rolle moet geproponeerd, gedoceerd en bewezen worden; en ofschoon zulks staande rolle niet duidelyk of bewyzelyk te maken ware, zullen Raden Commissarissen nogtans namptissement van het gevorderde gelasten, tot voorkoming dat de belastingschuldige of debiteur door voorwendsels de kolonie van hare middelen niet onthoude en daardoor benadeele.

Art. 13. De schade en kosten ten gevolge van erreur of andermalige eisch tot voldoening, blyven ten laste van den genen die dezelve zal veroorzaakt hebben.

Art. 14. De sententie van parate executie zoo mede die van namptissement, zal binnen vier en twintig uren na het wyzen derzelve door den Secretaris worden uitgereikt om geexecuteerd te worden, invoege en zoo als by het 5, 6, 7, en 8 artikel is bepaald en voorgeschreven.

Art. 15. Byaldien de Geregtsbode by de pandhaling of executie als voormeld, dadelyken tegenstand mogt ontmoeten, zal het aan denzelven vrystaan den genen die dusdanigen tegenstand biedt, door den onderschout en verdere bedienden te doen apprehenderen en ter Fiscalaat overbrengen ten einde dat de Raad Fiscaal tegen den zoodanigen, regt moge vorderen volgens de wet. Ingeval de Geregtsbode de apprehentie begeert van iemand die niet werkelyk, (zoo als de onderschout en verdere bedienden, daarby tegenwoordig zynde, kunnen zien,) dadelyken tegenstand geboden heeft, zal de apprehentie van zoodanig iemand niet mogen geschieden.

Art. 16. Ten gevolge van dit reglement, hetwelk kracht van wet zal hebben om als zoodanig nagekomen en opgevolgd te worden, tot dat door of van wege Zyne Majesteit den Koning anders zal zyn bevolen, zal de tot nog toe bestaande manier of wyze van geregtelyke invordering van 'slands middelen voor den Raad van Civile en Criminele Justitie, en byzonderlyk het reglement deswege van den 24sten February 1821, voor vervallen worden gehouden.

Gearresteerd by besluit van den Raad van Policie van den 21sten February 1827.

De Raad voornoemd,

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van denzelven,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 23sten daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen salut! doen te weten:

Dat wy, ten gevolge van deswege ontvangene aanschryving van Zyne Excellentie den Minister voor de Marine en Kolonien, noodig geoordeeld hebben het reglement op het burgerregt binnen deze kolonie den 13den February 1821 gearresteerd, by deze voor vervallen te verklaren en te houden, en in stede daarvan, provisioneel en tot dat het anders door of van wege Zyne Majesteit den Koning zal zyn verordend, te bepalen zoo als hierby wordt bepaald

Art. 1. Het burgerregt in deze kolonie wordt genoten en uitgeoefend door

a. Alle inboorlingen van Curaçao, Bonaire en Aruba en alle andere personen die op dit tydstip het burgerregt op dezelve eilanden genieten, doch welke niet boven de tien jaren uit deze kolonie afwezig zyn geweest,

b. Alle personen dewelke met een pas van wege den Koning voorzien, binnen deze kolonie vast verblyf mogen houden.

c. Alle, wier vader of moeder inboorling van Curaçao, Bonaire of Aruba zynde, in vreemde landen zyn geboren, doch welke zich voor het bereiken van hun drie en twintigste jaar binnen dezelve met der woon zullen hebben nedergezet.

d. Alle inboorlingen van Curaçao, Bonaire en Aruba die, nog onmondig zynde, hunne ouders naar vreemde landen hebben gevolgd, of die buiten 'sLands ter opvoeding zyn verzonden geworden, wanneer dezelve binnen twee jaren na hunnen mondigen staat zullen zyn teruggekeerd.

Art. 2. Vaste ingezetenen zyn alle Nederlandsche onderdanen die buiten deze kolonie geboren of het Nederlandsch burgerregt verkregen hebben, zoo mede vreemdelingen die niet vallen in de termen van het eerste artikel en op hun verzoek zyn toegelaten om hun verblyf binnen deze kolonie te houden.

Art. 3. Tydelyke ingezetenen zyn alle die op hun verzoek zyn toegelaten om voor eenen bepaalden tyd in deze kolonie te verblyven.

Art. 4. Als vreemdelingen zullen aangemerkt en gehouden worden alle inboorlingen van vreemde landen die geene speciale toestemming verkregen hebben om zich als vaste of tydelyke ingezetenen binnen deze kolonie neder te zetten.

Art. 5. Het burgerregt binnen deze kolonie en de toestemming tot een vast of ty-

delÿk verblÿf binnen dezelve, worden door den Gouverneur verleend op schriftelÿk verzoek deswege van den genen, die het zÿ het burgerregt of de toestemming als voormeld verlangt te verkrÿgen.

Art. 6. Aan het burgerregt zÿn de na te meldene voordeelen verknocht.

a. Verkiesbaarheid tot regerings posten en tot het bekleeden van alle andere ambten, posten en bedieningen, mits de vereischte geschiktheid en bekwaamheid daartoe bezittende.

b. Het bezitten en voeren van vaartuigen onder de Nederlandsche vlag en alle soortgelÿke previlegien meer.

c. Het teregtstellen voor zÿne competente regters — en

d. Het genot van alle andere voorregten die de wetten aan burgers boven anderen toekennen.

Art. 7. De voorregten en pligten van vaste ingezetenen zÿn.

Voorregten.

a. Om voor dezelfde competente regters te moeten te regt gesteld worden als anderen die het burgerregt genieten.

b. Niet onderhevig te zÿn aan gevangen neming voor misdaden of schulden anders dan bÿ de wet ten opzigte van burgers is vastgesteld.

c. Het genot van alle voorregten aan burgers bÿ de wetten toegekend, behalve die bÿ §§ a en b van het 6de artikel uitgedrukt.

Pligten.

a. Gehoorzaamheid aan de wetten en de wettig gevestigde magten en getrouw te zÿn aan den afgelegden eed.

b. Het betalen van lasten en imposten.

c. Tot geldelÿke contributie tot instandhouding der gewapende burgermagt overeenkomstig zÿn vermogen of bezitting, of wel inschrÿving in een der burger corpsen welke reeds zÿn of nog mogten worden opgerigt om daaronder te dienen en in tÿden van nood of gevaar, bÿ allarm of andere oproeping, daaronder dienst te doen tot bewaring van rust en goede orde en tot verdediging der kolonie in alle binnenlandsche onlusten en tegen alle vÿandelÿke aanvallen van buiten.

Art. 8. De voorregten en pligten van tÿdelÿke ingezetenen zÿn.

Voorregten.

Alle die in §§ a en b van het 7de artikel zÿn opgenoemd.

Pligten.

Die welke in §§ a en b des gemelden artikels zÿn uitgedrukt, als mede de verpligting om overeenkomstig elks vermogen contributie te betalen tot instandhouding der gewapende burgermagt en voorts eeniglÿk in tÿden van nood of gevaar, bÿ allarm of andere oproeping, wapenen te dragen tot bewaring en handhaving van rust en goede orde en tot verdediging der kolonie in alle binnenlandsche onlusten.

Art. 9. De toelating tot tÿdelÿke ingezetenen, geschiedt eeniglÿk na een vast verblÿf van zes maanden in de kolonie, op schriftelÿk verzoek deswege aan den Gouverneur, met in achtneming van het voorschrift der publicatie van den 7den Mei 1822.

Art. 10. Niemand zal als vaste ingezeten toegelaten worden dan na alvorens als tÿdelÿke ingezeten te zÿn toegelaten geweest, en na een vast verblÿf van twee jaren als zoodanig in de kolonie, en wel zulks op deswege gedaan schriftelÿk verzoek met overlegging van bewÿs van goed gedrag door twee ingezetenen van respectabiliteit met en benevens den Commissaris van Policie onderteekend.

Art. 11. Het regt van vaste ingezeten vervalt door afwezigheid van drie achtereenvolgende jaren uit de kolonie.

Art. 12. Vreemdelingen die langer dan zes achtereenvolgende maanden in de kolonie verblÿven zullen aan de betaling van alle belastingen en van imposten even gelÿk burgers en ingezetenen onderhevig zÿn

Art. 13. Het zal aan vreemdelingen niet geoorloofd zÿn winkelneering of eenig ander beroep in de kolonie uit te oefenen; maar wel handel te drÿven en als koopman of handelaar, doch niet als winkelier, zÿne waren in pakhuizen op te slaan en dezelve te verkoopen

Art. 14 Het burgerregt wordt verleend eeniglÿk aan de genen die als vaste ingezetenen zÿn toegelaten en als zoodanig een vast verblÿf van twaalf achtereenvolgende maanden in de kolonie zullen hebben. Om het burgerregt te verkrÿgen zal de gene die hetzelve verlangt bÿ zÿn verzoek deswege de natemeldene stukken moeten overleggen.

a. Bewÿs van een vast middel van bestaan.

b. Bewÿs dat hy alle Landsbelastingen imposten en contributien steeds naar behooren heeft betaald.

c. Getuigschrift van goed, rustig en vreedzaam gedrag als vaste ingezeten, onderteekend door twee burgers van respectabiliteit en den Commissaris van Policie.

Art. 15. Ofschoon het hiervoren duidelÿk uitgedrukt is wie als burgers, vaste of tÿdelÿke ingezetenen zullen aangemerkt en gehouden worden; zoo wordt, niet te min, tot voorkoming van allen twÿfel of misverstand dienaangaande, hierbÿ uitdrukkelÿk bepaald dat, noch bÿ het aangaan van huwelÿk met eene inboorling (van de vrouwelÿke kunne) noch door het bezit van vaste of onroerende goederen op dit of op de onderhoorige eilanden Bonaire of Aruba, het burgerregt of het regt van vaste of tÿdelÿke ingezeten verkregen wordt.

Art. 16. Vreemde vrouwen aan burgers gehuwd zullen staande huwelÿk, of in haren weduwen staat zoo lang zÿ in de kolonie woonachtig blÿven, van alle burgerlÿke voorregten genieten dewelke op vrouwen toepasselÿk zÿn.

Art. 17. De gene die het burgerregt verkrÿgt of aan welken de admissie als vaste of tÿdelÿke ingezeten verleend wordt, zal den navolgenden eed van getrouwheid in handen van den gouverneur afleggen.

Burger Eed.

Dat zweer ik, dat ik als onderdaan van het Koningrÿk der Nederlanden (als vaste of tÿdelÿke ingezeten dezer kolonie) aan den Koning gehouw en getrouw zal zÿn in alle mÿne betrekkingen, den Gouverneur en alle andere wettige autoriteiten binnen deze kolonie zal eerbiedigen, de wetten zal gehoorzamen, het welzÿn der kolonie, zoo veel in mÿ is, zal behartigen en voorts alles doen wat een goed en getrouw burger (vaste of tÿdelÿke ingezeten) schuldig is en behoort te doen.

Gedaan op Curaçao den 16den February 1827, het veertiende Jaar van Zÿner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 23sten daar op volgende.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

AMPLIATIE op het Reglement op het afgeven van zeebrieven en zeepassen gearresteerd den 16den November 1824.

Art. 1. Voor schepen en vaartuigen toebehoorende aan onderdanen van het Koningryk der Nederlanden, dewelke het burgerregt in deze kolonie genieten, zullen zeebrieven of zeepassen worden verleend.

Art. 2. De zeebrieven worden door den Gouverneur in naam van Zÿne Majesteit den Koning uitgegeven en zullen van den navolgenden inhoud moeten wezen; namelÿk:

IN NAAM DES KONINGS!

Geregistreerd onder

folio

Allerdoorluchtigste, Doorluchtigste, Doorluchtige, Hoog Wel Geboren, Wel Edele Ernfeste, Achtbare, Wÿze, Voorzienige Heeren, Keizers, Koningen, Republieken, Prinsen, Vorsten, Hertogen, Graven, Baronnen, Heeren, Burgemeesters, Schepenen, Raden, Mitsgaders Regters, Officieren, Justicieren en Regenten van alle goede steden en plaatsen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut!

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c. doen te weten:

Dat Schipper is van genaamd hebbende dek zÿnde groot tonnen, en toebehoorende aan onderda van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, ende daar wÿ den schreven Schipper gaarne gevorderd en in zÿne regtvaardige zaken, zoo is verzoek aan allen voornoemd en een r in het bÿzonder, daar de voornoem- chipper met zÿn schip en de ingelade- oederen komen zal, dat dezelve gelie- den voornoemden schipper vriend- pelÿk te ontvangen en behoorlÿk te teren, gedogende hem, op zÿne ge- wlÿke tollen ende ongelden, in het door oorbÿ varen, Havenen, Stroomen, en gd, uitgezonderd die op de kust van Cea, in de Straat van Gibraltar en in de Melandsche Zee, te passeren, varen en frenteren om zÿne negotie te doen, dien zoo hÿ te rade vinden zal, hetwelk waarne willen verschuldigen.

geven onder onze Hand en het Gouvements Zegel op Curaçao den
182 het jaar Zÿner Majesteits Reing.

OED VOOR ZES MAANDEN.

Onderteekening van den Gouverneur.

r ordonnantie van Zÿne Excellentie,

Onderteekening van den Gouv. Sec.

t. 3. De zeebrieven zullen voor niet langer geldig zÿn dan zes maanden, van de dagtekening derzelve afterekenen.

t. 4. De tÿd van duur van eenen zeebrief op zes maanden gesteld zÿnde, zal vandenzelven onder de bepalingen van het 12de artikel des hiervoren gemelden reglementes, geen langer gebruik mogen gemaakt worden op verbeurte der boeten in dat artikel vastgesteld.

t. 5. Geen zeebrief zal worden verleend, alvorens voldoende cautie zal zÿn gesteld, zoo wel door den eigenaar als door den schipper des vaartuigs voor hetwelk de zeebrief verlangd wordt, en wel door elk afzonderlÿk en naar gelang der grootte van het vaartuig, zoo als hierin nader zal worden uitgedrukt, namelÿk: ten aanzien van vaartuigen van en boven veertig tonnen ter somme van vÿf duizend guldens, beneden veertig en tot twintig tonnen: een duizend en vÿf honderd guldens, en beneden twintig tonnen vÿf honderd guldens ieder, zullende elk borgtogt, door twee ingezetenen dezer kolonie, binnen dezelve het burgerregt genietende, moeten onderteekend zÿn, en zal dezelve door twee leden van den Raad van Policie of van het Collegie van Commercie en Zee-zaken, of wel door een lid van elk Collegie voormeld moeten geviseerd worden tot bewÿs dat de borgen admissibel zÿn.

De bedoelde cautie door den eigenaar en schipper respectivelÿk te stellen, zal strekken om, krachtens dezelve op de cautionarissen te verhalen, niet alleen alle schade en nadeelen door het vaartuig aan anderen of aan personen en goederen op de openbare zee met moedwil of geweldadig toegebragt, maar ook de boeten die op eenige overtreding der bepalingen van het bestaande reglement op het afgeven van zeebrieven en zeepassen zÿn gesteld, zoo mede tot verbaal van het volle bedrag van dien borgtogt op de cautionarissen, bÿaldien de zeebrief geschonden wordt door het bevaren van verbodene zeeën en kusten, namelÿk: de Straat van Gibraltar, de Middellandsche zee en de kust van Guinea, en alle anderen die naargaans voor zoodanig mogen gehouden en bekend gemaakt worden, zullende de bedoelde schade en nadeelen, boeten en verbeurte niet verhaald worden op of moeten worden betaald door de cautionarissen van den eigenaar des vaartuigs ook, ten zÿ dat het zal komen te blÿken dat die schade en nadeelen, boeten en overtreding op bevel van den eigenaar of met zÿne toestemming zÿn veroorzaakt, verbeurd of gepleegd.

De borgtogt zal aldus luiden; als, voor den Schipper: Wÿ ondergeteekenden, zoo gezamenlÿk als ieder afzonderlÿk, stellen ons bÿ deze als borgen voor het goed gedrag van Schipper voerende Nederlandsche genaamd en deswege als principale schuldenaren voor denzelven ter somme van duizend guldens naar luid en overeenkomstig het 5de artikel der ampliatie van den 21sten February 1827 op het reglement op het afgeven van zeebrieven en zeepassen op den 16den November 1824 gearresteerd.

Curaçao den

(Naamteekeningen der borgen.)

Gezien,

Naamteekeningen der

Leden van de Collegien
voormeld.

Voor den eigenaar: Wy ondergeteekenden, zoo gezamenlyk als ieder afzonderlyk, stellen ons by deze als borgen en principale schuldenaren voor
eigenaar van Nederlandsche
genaamd ende zulks ter somme van duizend guldens naar luid en overeenkomstig het 5de artikel der ampliatie van den 21sten February 1827 op het reglement op het afgeven van zeebrieven en zeepassen op den 16den November 1824 gearresteerd.

Curaçao den

(Naamteekeningen der borgen.)

Gezien,

Naamteekeningen der
Leden van de Collegien
voormeld.

Art. 6. Geene exceptien in regten bekend, die ten aanzien van gewone borgtogten mogen voorgewend worden wanneer van dezelve geenen afstand in de acte is gedaan, zullen tegen eenig der voorzeide borgtogten geldig zyn of in regten mogen voorgewend of aangenomen worden.

Art. 7. Het 3, 5 en 11 artikel van het hiervorengemelde reglement op het afgeven van zeebrieven en zeepassen, dewelke door het 1, 2 en 3 artikel dezer ampliatie vervangen zyn, worden hierby ingetrokken en voor vervallen gehouden.

Aldus provisioneel en onder Zyner Majesteits nadere approbatie gearresteerd by besluit van den Raad van Policie van den 21sten February 1827.

De Raad voormeld,

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van denzelven,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 23sten daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

AMPLIATIE op het Reglement op de monstering van zeevarenden en de visitatie van vertrekkende vaartuigen gearresteerd den 16den November 1824.

Art. 1. By alteratie van de 4 en 5 afdeeling van het 5de artikel des hierbovengemelden reglements wordt bepaald:

a. Dat, alvorens de monstering van eenig vaartuig ter Fiscalaat zal mogen geschieden, de schipper gehouden zal zyn eene naamlyst zyner ekwipage welke gemonsterd zal worden aan den Hoofd Ontvanger en den Accynsmeester te vertoonen, ten einde door dezelve ambtenaren afzonderlyk, voor gezien onderteekend te worden, wanneer niemand der daarop genoemde personen belasting of accyns verschuldigd is; en daarna dezelve ter Fiscalaat te bezorgen om aldaar te blyven berusten. Ingeval iemand der op die lyst genoemde personen belasting of accyns schuldig is, zal de Hoofd Ontvanger of de Accynsmeester dezelve lyst wel voor gezien onderteekenen maar daarbenevens bekend stellen den naam van den genen die schuldig is, dewelke derhalve op de monsterrol niet zal mogen worden ingeschreven alvorens zyne schuld aan den Lande zal zyn betaald.

b. Dat er geene afwyking zal mogen plaats hebben van het bepaalde in de eerste afdeeling der in het voorzeide reglement bedoelde publicatie dd. 18den Mei 1824, en dat derhalve de stuurman, bootsman of de persoon die den schipper van een Nederlandsch vaartuig, in deze kolonie thuis behoorende, onmiddelyk opvolgt, zal moeten zyn geboren of genaturaliseerde onderdaan van het ryk der Nederlanden, binnen deze kolonie woonachtig en in dezelve het burgerregt genietende.

Art. 2. Dat geen schipper of eigenaar van een Nederlandsch vaartuig in deze kolonie thuis behoorende buiten 'sLands ekwipage van zyn vaartuig zal mogen zamenstellen anders dan by de tweede afdeeling der hiervorengemelde publicatie van den 18den Mei 1824 is verordend; en dat derhalve de schipper of eigenaar of de vertegenwoordiger van den eigenaar buiten 'sLands, noch tot stuurman of bootsman, noch ook tot het voltallig maken van het derde gedeelte der ekwipage van het vaartuig betwelk uit Nederlandsche onderdanen moet zamengesteld wezen, zal mogen aannemen andere lieden dan geboren of genaturaliseerde Nederlandsche onderdanen; ten zy uit noodzakelykheid welke zal moeten blyken, uit een getuigschrift van den Nederlandschen Consul, of by ontstentenis daarvan, als dan van zoodanig plaatselyken ambtenaar dewelke daartoe bevoegd zal zyn; op verbeurte eener boete van twee duizend guldens door den schipper, in allen gevalle, het zy wegens de aanneming van stuurman of bootsman, of ook bootsvolk of door toelating daarvan, stry̆dig met deze bepaling; mitsgaders nog door den eigenaar wanneer de overtreding door hem of door zynen vertegenwoordiger geschied is, in welk geval het vaartuig ook voor die boete zal aansprakelyk zyn.

Aldus provisioneel en onder Zyner Majesteits nadere approbatie gearresteerd by besluit van den Raad van Policie van den 21sten February 1827.

De Raad voormeld,

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van denzelven,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 23sten daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

FORTIFICATIE DIENST.

AAN de belanghebbende wordt by deze gewaarschuwd dat de nagenoemde werklieden in gebreke zyn gebleven om hunne verdiende dagloonen te komen ontvangen en daar zulks den geregelden loop der administratie hinderlyk is, zoo zullen zy op de twee eerst volgende betaaldagen nogmaals worden opgeroepen, en als dan niet opkomende, hunne tegoed hebbende daggelden verbeurd hebben ten voordeele van het gouvernement.

Zoo als in het vervolg, een ieder welke drie achtereenvolgende betaaldagen verzuimd zyn verdiend loon te ontvangen, hetzelve als boven zal hebben verbeurd.

In het Waterfort.	*Op het Rif.*
Guan Paula, Sjouwer, van Juliao	Guan Bastiaan, sjouwer, vry
	Floris, idem. idem.
Nicolaas, Jongen, Vry	Martha, werkster, van wed. Parker
Nicolaas, idem. van Pasqual	Mercelina, idem. van Muller
Lambertus, idem. van Boom	Emelia, idem, van weduwe Dietz
Gregori, idem. Vry	
Guan idem. van Schotborgh	Nenia, idem, van Striddels
	Manuel Calisto, sjouwer, vry
Muller, Pikeur.	Charles, idem. idem.
	Johannes, idem. van B. Henriquez.

De Luitenant Kolonel Kommandant der Genie alhier,

J. C. NINABER.

Den 1sten Maart 1827.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

Ten dienste der Fortificatie Werken te Curaçao.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie de Schoutbynacht Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, &c. &. &c: zal de Luitenant Kolonel Kommandant der Genie alhier aan den minst inschryvende verleenen de leverantie van

VYFTIEN DUIZEND SCHEPELS KALK;

zullende de leverancie op de eerste aanmaning door den aannemer moeten geschieden, zoo, dat de oplevering van eene helft van ieders inschryving, uiterlyk vóór den 1sten April en de andere helft vóór den 1sten Mei zal moeten gedaan zyn; te leveren in de lootsen op de Werken.

De aannemer zal hebben zorg te dragen dat de Kalk welgebrand en van alle groote steenen gezuiverd zy, op pœne dat by gebreke van dien, het niet by tyds geleverde alsmede hetgeen niet volgens de inschryving wordt bevonden voor des aannemers rekening zal worden aangekogt.

De betaling zal geschieden Vier Weken na de laatste termyn van oplevering. De biljetten van inschryving moeten uiterlyk Dingsdag den 13den dezer des voormiddags vóór 12 ure aan het Bureau der Genie ingeleverd worden, alwaar nader informatie en daarna het antwoord is te bekomen.

De Luitenant Kolonel Kommandant voornoemd,

J. C. NINABER.

Den 1sten Maart 1827.

Fiscaal's Kantoor, den 9den Maart 1827.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden van 17 Oncen voor 15 Centen; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by Publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

UITTREKSEL UIT ENGELSCHE NIEUWSPAPIEREN.

LONDEN, JAN. 13.

HET OVERLYDEN VAN DEN HERTOG VAN YORK.

Deze gebeurtenis, waarvoor men zich hier gedurende de laatste twee of drie weken bereid had, heeft eindelyk plaats gehad. Zyne Koninglyke Hoogheid de Hertog van York en Albany overleed op Vrydag nacht— gisteren 8 dagen, 20 minuten na 9 ure, ten huize van zyne genade den hertog van Rutland, in Arlington straat, alwaar de achtbare lyder verscheidene maanden vroeger zyne residentie genomen had.

Gedurende des hertogs ziekte zyn er geene bulletins wegens zyne gezondheid bekend gemaakt; wyl hy gedurig de kouranten las en tot aan zyne laatste dagen belang stelde in staatkundige tydingen, zoo vreesde men dat als hy de bulletins zou lezen, hy zynen toestand als gevaarlyk zou houden.

Hy was zoodanig door eene langdurige ziekte afgemat, dat hy zoo zachtelyk de slaap des doods insliep even als of hy in een diepen slaap was gevallen.

Zyne Koninglyke Hoogheid was in zyn 64ste jaar, zynde geboren den 16den Augustus 1763. Zyne naam en titels zyn als volgt: Prins Frederik, Hertog van York en Albany, Graaf van Ulster in Ierland, Bisschop van Osnaburgh, Veld Marschalk, Opperbevelhebber der Landmagt, Kolonel van het 1ste Regiment voet garde, Kolonel en Chef van het 60tigste Regiment infanterie, Grootmeester der Orde van het Bad, Opperhofmeester van Windsor, Opziener en Opper Houtvester van New Forrest, Hampshire, Ridder van de Kousseband en van verscheidene vreemde Ordes, &c.

Met den dood van Zyne Koninglyke Hoogheid vervalt de opvolging van den troon, op Zyne Koninglyke Hoogheid den Hertog van Clarence, welke thans vermoedelyke erfgenaam is van den troon van deze koningryken; en by zyn overlyden zonder kinderen, zal Zyne Majesteit's Nicht Alexandrina Victoria, dochter van wylen Hertog van Kent, staan in die gewigtige betrekking tot den koninglyken kroon van Engeland. Wanneer wy het ongeluk mogten hebben om het nationale leed van het overlyden van onzen geliefden Souverein te beleven, vóór dat de jonge Prinses, thans in haar achtste jaar, hare meerderjarigheid, zoo als bepaald is by de Konstitutie (de ouderdom van achtien jaren), bereikt, zou zy dadelyk bekleed worden met de waardigheid van Koningin, maar de aangelegenheden van het land, zouden gedurende hare minderjarigheid bestierd worden door eenen Raad van Regentschap, in haren naam. In geval van haar overlyden zal de opvolging vervallen aan Zyne Koninglyke Hoogheid den Hertog van Cumberland; en na hem, aan zynen zoon, Prins George Frederik, die van denzelfden ouderdom is als de Princes Alexandrina, met een verschil van slechts drie dagen. De Hertog van Sussex, de Hertog van Cambridge en zyne kinderen, zouden den troon kunnen beklimmen, wanneer de dood al de vorige eisschers wegruimde.

GRIEKENLAND.

Eindelyk is er goede grond om Europa geluk te wenschen met de aanneming van eenen geheelen en beslissenden maatregel ten opzigte van Griekenland, door de drie groote mogenheden van Groot Brittanje, Frankryk en Rusland. De kabinetten van Londen en St. Petersburg hadden voor eenigen tyd geleden hun *ultumatum* ingezonden aan Turkeyen over dit onderwerp. Het hof van de Tullerien is in de laatste veertien dagen toegetreden in de staatkunde van zyne bondgenooten; en wederstand van wege Turkeyen tegen hunne gezamentlyke vorderingen is geheel buiten twyfel. Het punt waarop geinsisteerd wordt is niets minder dan de ten volle erkenning door de Porte, van de volstrekte en geheele onafhankelykheid van de Grieksche natie; welke erkenning officieellyk moet bekend gemaakt worden, aan de belanghebbenden, op een bepaalden dag, by gebreke van dien zullen de ambassadeurs van de geallieerde Kristen Hoven gezamenlyk van Konstantinopel vertrekken. Er zullen konsuls naar Griekenland gezonden worden, by de expiratie van den tyd van het *Ultimatum*, van Engeland, Frankryk en Rusland.

JANUARY 18.

Er zyn nieuwspapieren van Lissabon tot den 2den dezer ontvangen. Er is eene officiele tyding ontvangen: wegens verscheidene gevechten welke plaats gehad hebben tusschen de konstitutionele en de oproerige krygsmagt, welke volgens melding allen ten gunste van de eerste uitgevallen zyn. Het schynt dat de opperhoofd der oproerlingen, de Chaves, zich op den 25sten laatstleden te Vizen bevond; doch naar luid van latere berigten zou hy verpligt geweest zyn, van daar te retireren; hebbende zyne voorhoede de stad Tendelia eerst geplunderd. Met leedwezen vinden wy echter bevestigd, in deze officiele tyding, de berigten welke door de Fran. nieuwspap. zyn medegedeeld geworden, wegens de inneming van Almeida door de krygsmagt der rebellen. Deze noodlottige gebeurtenis wordt gedeeltelyk toegeschreven aan de ziekte van generaal Pego, maar voornamelyk aan het afvallige gedrag van den kolonel van het 10de regiment ruitery; en het is zeer te duchten, door de algemeene ingewikkelheid dier tyding, dat een geest van afval verscheidene korpsen bezield. Het is wel bekend dat eenige der korpsen van de oproerlingen zeer wel geëkwipeerd zyn, voorzien van *Spaansche wapens* en gekommandeerd door Veterane officieren. Het is zelfs te vreezen, dat de rebellen, indien zy geene heimelyke medewerking van de Spaansche krygsmagt aan de grenzen ontvangen, dat zy regtstreeks door deze gerugsteund worden. Het volgende getrokken uit de laatste depechen van den markies de Angeja, is verre van een gunstig aanzien te geven aan den toestand der zaken in die streek:

"De regimenten Militie der provintie Tras-os-Montes zyn over de Douro terug gekeerd, en de guerillas zyn byna even zoo groot in getal als de populatie; de bewegingen van generaal Mello kunnen niet zoo spoedig ten uitvoer gebragt worden als men wel wenschte. Kolonel Ignacio Pereira, van het regiment van Orense, is de grenzen genaderd met zyne guerillas, waar hy een groot aantal Portugesche rebellen in opstand tegen byna, al de provintien van Minho zag; een gedeelte van de Spaansche krygsmagt is mede aan de grenzen dier provintien genaderd."

Op den 27, 28, 30 en 31sten zyn de Windsor Castle, de Melville, de Gloucester en de Wellesley, in de Taag aangekomen, met de detachementen van troepen aan boord. De opperbevelhebbers Sir H. Clinton en Sir H. Bouverie zyn, naar luid van berigten, mede te Lissabon aangekomen.

(*Zie verder het Vervolg.*)

LONDON, January 13.

PORTUGAL.

A mail arrived on Tuesday from Lisbon, bringing letters and papers to the 28th of last month. The *Lisbon Gazette* of the 27th notifies officially the intelligence of the public reception of the Spanish Ambassador, Count de Casa Flores, by the Infanta Regent—intelligence which had been anticipated through other channels.—The *Gazette* also contains the diplomatic correspondence which led to this re-establishment of the relations of amity between the courts of Spain and Portugal, which we hope will prove not merely ostensible, but real. The tone of the Spanish part of the correspondence is conciliatory, and full of pacific professions.

"Lisbon, Dec. 27.

"The English ships of war the *Windsor Castle* and the *Romney* have anchored in the river to-day; and another large ship, supposed to be the *Gloucester*, is off the port. It is understood that the two former, as soon as they have landed the troops, will proceed to Gibraltar to take in the 64th and 25d regiment.

GREECE.

There is at length good ground for congratulating Europe on the adoption of a final and decisive measure on behalf of Greece of the three great Powers of Great Britain, France, and Russia. The Cabinets of London and St. Petersburgh had, some time ago, transmitted their *ultimatum* to Turkey on this subject. The court of the Tuilories has acceded on the policy of its allies within the last fortnight, and resistance by Turkey to their joint demands is wholly out of the question. The point insisted on amounts to noting less than a full recognition by the Porte of the absolute and entire independence of the Greek nation, which recognition is to be officially communicated to the parties requiring it by a given day; failing which, the Ambassadors of the Allied Christian Courts are, on that same day, simultaneously to quit Constantinople. Consuls were, at the expiration of the time of the *ultimatum*, to be sent to Greece from England, France, and Russia.—*Times*, *Jan.* 9.

January 16.

At a late hour this morning we received Lisbon papers to the 2d inst. The intelligence by this conveyance is interesting, though not of decisive importance.

There is official intelligence of several actions having been fought between the Constitutional and Rebel forces; all of which are stated to have terminated in favour of the former.—The Rebel Chief De Chaves appears to have been at Vizen on the 25th ult. But subsequent accounts of the 27th inform us that he was forced to retire from thence; his vanguard having previously plundered the town of Tendella. We regret, however, to find in these official advices a confirmation of the accounts in the last French papers of Almeida having fallen into the hands of the Rebels. This unfortunate event is stated to have been owing partly to the illness of General Pego, but principally to the disloyal conduct of the Colonel of the 10th regiment of cavalry; and we greatly fear, from the general complexion of the intelligence, that a spirit of disaffection pervades many of the corps. It is acknowledged that some of the rebel bodies are well appointed, provided with *Spanish arms*, and commanded by veteran officers. It is even to be feared that the Rebels, if they do not experience actual co-operation, receive at least direct countenance from the Spanish forces on the frontiers. The following passage from the last despatch of the Marquis de Angeja, is far from presenting a favourable aspect of affairs in that direction; "The regiments of militia of the province of Tras-os-Montes having repassed the Douro, and the Guerillas being almost as numerous as the population, the movement of General Mello could not be made with the rapidity that was desired. Colonel Ignacio Pereira, of the Regiment of Orense, has approached the frontier with his Guerillas, where he saw a great many Portuguese rebels in almost all the provinces of Minho; some Spanish forces have also approached the frontiers of the same province."

On the 27th, 28th 30th, and 31st ult. the Romney, the Windsor Castle, the Melville, the Gloucester, and the Wellesley, arrived in the Tagus, with their detatchments of troops on board. The commander in Chief, Sir H. Clinton, and Sir H. Bouverie, are also mentioned as having landed at Lisbon.

Besides the public tribute of a splendid Monument to the memory of the illustrious and most lamented Duke of York, the Members of the United Service Club have entered into a subscription to erect a Marble Statue for the same purpose in their new Club House.

FROM ST. THOMAS PAPERS.

London, *Dec.* 23.—We recommend to the special notice of our readers, the following effusion. It is given to the world under the title of "Observations submitted to the first bureau of the Chamber of Deputies on the occasion of the nomination of the Commissioner charged with concurring in drawing up the answer to the speech from the Throne, by M. Hyde de Neville (Count de Bemposta), and Deputy of La Nievre."

M. Hyde de Neuville was the French ambassador at Lisbon a year or two ago. We allude more particularly to the autumn of 1824, when the late king of Portugal made application to our government for military aid, consisting either of British or Hanoverian troops; and when M. Hyde de Neuville committed his government in a way which we dare say he has not forgotten. Indeed, his furious attack upon Mr. Canning, in the subjoined article, sufficiently proves that he has *not* forgotten what followed upon that memorable occasion.

"I demand that the Commissioner who shall be named to concur in drawing up the answer to the speech from the throne, be especially charged with insisting, that, while we respect the Parliamentary forms, the answer of the chamber should be such as is due to our national dignity, outraged by the arrogant and ridiculous phillipic of Mr. Canning, by the incredible speech imputed to the minister for foreign affairs. England ought to be taught, that if we have any burden, we require no aid of any sorr to assist us in ridding ourselves of it.—Mr. Canning should be told, that if we wish peace, we shall seek to maintain peace; but that we do not dread war, and that in short there are no *discontented* amongst us, when the object is to avenge the honour of the country. Honour is a standard which will always in France unite all opinions.

"Convinced that every man who is a friend of the glory of the Bourbons; that every man who is a friend of legitimacy, of the charter, and the national liberties; in short, who possesses pride sincerely in his heart, and French blood in his veins, can only think as I do, it is with confidence that I deposit on the Bureau of the Committee a proposition dictated by grief and patriotism."

A letter from an English officer in Lisbon, attributes much of the present state of Portugal to the reluctance of the Princess Regent in signing death warrants; which, in several instances, has given impunity to the rebels.

The German papers mention, as a report from Vienna, that the Prince Miguel had transmitted to Portugal a declaration of his indignation at the use made of his name by the parties who had taken the lead in the insurrection. Private letters confirm this statement, but the affair is perhaps of no great moment, through the disposition that will be felt to distrust all the declarations made by Miguel while under the controul of the Austrian Court. It is only a proof that the Austrian Ministry are anxious to effect a quiet settlement of affairs in the Peninsula.

[From the *Journal des Debats* of Thursday, Dec. 21.]

Paris, *Dec.* 27.—It is said, that in the Secret Committee to-day, the Minister of Foreign Affairs ascended the tribune to add some details to the statement which he had made in the Chamber of Peers. He endeavoured to show that on the occasion of the charter given by Don Pedro, France had done what it ought to do as well towards Spain as towards Portugal. He acknowledged the right of England to recover her allies, but he declared that France has not abandoned Spain, and that if the king has thought fit to recal his Ambassador, the legation has remained at Madrid, and will not refuse to Spain either its council or its aid.

It seems that M. de la Bourdonnaye followed the Minister for Foreign Affairs. His speech, in which ideas of the most elevated policy were observed, made a strong impression on the assembly. He proved that the object of England is not to command a part of the Peninsula, but the whole of it. To give to England the means of thus increasing its power, is running into our own ruin—for England looks upon the debasement of France as a necessity; as a condition of its own existence.

M. de la Bourdonnaye also examined the character of our alliance with England. The enemies whom we are called upon to combat are the most faithful friends of John VI. that wise monarch who desired the independence of its people. The friends whom we are called upon to support are those same revolutionists who, for several years past, have threatened all thrones, and have made unhappy attempts in Italy and Spain.

M. de Villele followed M. de Bourdonnaye, and declared that France had no war to make as long as things remained in their present state.

The chamber then heard successively Messrs. de Bouville, Lizardiere, de Martignac, Hyde de Neuville, Mechin, and Casimir Perier. It seems that the general discussion was closed, and that the Chamber proceeded to that of the paragraphs. The first was adopted without difficulty; the second with a slight modification.

The third paragraph relative to the press passed. It is said to mention that the first benefit of the reign of Charles X. was the restoration of the liberty of the press, and that France loves that liberty. The fourth, fifth, and sixth, were passed.

All the Ministers were in their places, M. de Moustier, the late French Ambassador in Spain, appeared for the first time at this sitting, but did not speak.

[From the Norfolk Beacon, Jan. 22.]

MEXICAN AND HAVANA SQUADRONS.

The editors of the National Journal have been favoured with the following extracts of letters from an officer on board the United States' frigate Constellation. The squadrons have not met, but from the description given of Commodore La Borde's men, when they do meet, we think they must be open very unequal terms:—

"Havana, Dec. 25, 1826.

"Last evening the American ship Ganton, capt. Watson, arrived in this harbour from Cadiz, and reported he had fallen in with, and was boarded off Cape Antonio, by Commodore Porter's squadron, consisting of one frigate, one sloop of war, two brigs and one schooner.—Captain Watson went on board the Commodore's ship, and was requested by him to report, on his arrival, *that he was to be found* off Cape Antonio, and to say he would be happy to see or meet any of the Spanish squadron that might be ready. Porter's old friend, Commodore La Borde lost not a moment in accepting the invitation, by commencing to put in a state of preparation his disposable force, consisting of the *Loyalty*, a frigate of the largest class, and the *Arethusa* frigate, and *Hercules* brig, all crowded with *a motley crew* made up from the prisons and cells of the Moro Castle, &c. With these vessels he got under weigh, and passed us this moment. It is doubtful if he has not gone to windward *first*, to fall in with the *Casilda* frigate, and two brigs that went out some days ago, to cruise for some Patriot privateers off Matanzas. I think it not unlikely, as La Borde is a brave, skilful and prudent officer; but he can have no support, as his officers are the most motley set ever put on board ship. He has to contend (*if report says true*, and I have no doubt of it) with a frigate commanded by a gallant experienced officer of the Yankee school, having good officers, and a crew of *English* and *American* seamen. It is said that Porter has one hundred men more than his complement on board his *own ship*, brought out to man his prizes. Taking into view the *numerical* force of La Borde, you would say the Mexican Commodore must be *overwhelmed*; but I am of opinion, if the squadrons come in sight, *half* the Spanish force will show *no fight*, and that La Borde and Porter will settle this business. The line of battle ship is still here, without masts, &c. Three frigates are here also in a disabled state.

"Havana, Dec. 19.

"An embargo having been laid (and expressly in contravention too, of the treaty existing between our country and Spain) gives me an opportunity of adding something more on the subject of La Borde's movements.—It seems, when he sailed, although he had a very superior force with him, it was his intention to fall in with the *Casilda* frigate, which vessel had been despatched to convoy some vessels to windward. Unfortunately, the Spanish Commodore has missed the *Casilda*, as she arrived next day in this port, and remains snug at anchor. Nothing has been heard of the squadron since it sailed: rumour says La Borde has gone to windward to exercise his men, &c.

"The general impression is—Porter will lead him a dance: that he has gone off Porto Rico first, from Cape Antonio, there to do all the mischief he can; compel La Borde to follow him, and then bend his course down this direction, and so lead them a South-sea dance. However, all is conjecture, and as soon as any thing transpires worth communicating, I shall write you.

"Apprehension has been, and is, expressed for the fate of the American interests in this port, should Porter be successful against La Borde. It is fortunate, I think, as this time, that the Constellation is here, who is ready, at all times, to protect American citizens and their property. Captain Woolsey has had a correspondence with the Governor on the subject of the embargo."

A letter from Carthagena dated 3d December, says: "Orders have been received from Bolivar to dismantle the squadron, for the present. The Ceres sails for Porto Cabello in a few days, to bring Bolivar to this place, I believe—as it is contemplated to make this city the capital. The army is to be reduced. The Ambassadors have been discharged, and only Consuls are to be kept in England, France & America. The country being poor they find it necessary to curtail expences. Our countrymen make a bad business in disposing of their cargoes, particularly the last one, who arrived here from Bath with a load of hay.—No American cargo will sell in this place for near its first cost.

"On Bolivar's arrival at Bogota, he *dissolved the Congress, took the government of affairs into his* OWN HANDS; reduced the yearly expenditures from *fourteen millions to three*; doubled the pay of the naval officers; remained at Bogota eight days, and then set out for Venezuela.

Capt. Philips of the brig Agenora, arrived yesterday from Port-au-Prince, informs that when he left that place, December 14, all was quiet, but is of opinion that a change will take place shortly. The Haytien government were moving their cannon and ammunitions to the mountains; the people in general were much dissatisfied. He left in port, two French and a English frigates.—*N. Y. Daily Adv. Jan.* 7.

Capt. Martinelly, of the sloop Milton, arrived at St. Augustine, from Key West, and Havanna in five days from the former, and eight from the latter, reports that the Mexican squadron under Commodore Porter, was at Key West. They had captured two Spanish brigs, from Cadiz, and sent them to Vera Cruz.

There had been a *Frost* at Havana, a circumstance never known before. The Coffee Trees however, were not supposed to be injured.—*Charleston paper, Jan.* 22.

Lyst der sedert den 2den tot den 9den dezer aangebragte en onafgehaalde brieven.

J V Muller	M Francina
M Martina	M Petromo
M J Corpes	N Blach
Madame Wm. Fournier	M J Brion
Mefrençoise Poulin	J Bulté
Dominga Semerel	P Smit
Dorothea De Hay	J Schotborgh
Jana Basse	E Sievers
R Bentoera	Aeucke Erick Aeukens
Genthier	

Curaçao den 9den Maart 1827.
A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MAART.

5. golet Poulina, Cornelis,	Puerto Cabello
6. —— Venus, Rusman,	Maracaybo
—— Louisa Margaretha, Möller,	St. Eustatius
7. —— Filantropica, Penso,	Jacmel
—— Anita, Hanzen,	Coro
brik Wilhelmina & Soyhia, Romer,	St. Eustatius
8. bark Fanny, De Haseth,	dito

UITGEKLAARD—MAART.

6. golet Overste von Scholten, Reed,
—— Twee Broeders, Lacle,
7. —— Poulina, Cornelis,
brik Anna, Coleman,
9. bark Dandy, De Lima,
golet Josephina, Boudewyn,

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 11den Maart ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. G. B. Bosch.

Wy hebben eenige nommers der Telegrafo del Zulia ontvangen.

In die van den 11den February vinden wy eene officiele depeche van Bolivar aan Urdaneta, gedagteekend Caracas den 25sten January, waarin kennis wordt gegeven van de oorlogsverklaring van Engeland aan Spanje. Hierop beveelt Urdaneta om deze heugelyke tyding alomme aftekondigen en dezelve te vieren door illuminatien en andere vreugde bedryven.

Volgens deze kouranten schynt er eene goede verstandhouding te bestaan tusschen Bolivar en Paez; de laatste had een prachtigen degen van den President Verlosser ten geschenke gekregen en by die gelegenheid eene deftige aanspraak gedaan, waarin hy zegt dezen degen alleen te zullen gebruiken tegen de vyanden des vaderlands.

Volgens deze nieuwspapieren bestaat er insgelyks onder alle volksklassen in Venezuela vele geestdrift voor den President Verlosser.

In eene Liverpool kourant van den 19den January vinden wy een omstandig verhaal van ongelukken welke hebben plaats gehad by de jongste stormen. Vele vaartuigen in het Kanaal zyn daarby verongelukt en anderen zwaar beschadigd.

Het is in deze zelfde stormvlagen dat het Nederlandsche oorlogschip de Wassenaar, verongelukt is, en wel tusschen den 15den en 16den January. De Wassenaar was te gelyk met de Waterloo uit Texel gezeild. Een vaartuig dat den volgenden dag Texel binnen liep, had de Waterloo gepraaid, welke nog in goede staat was.

Uit de verhandelingen in de Kamer der Pairs in Frankryk blykt het dat de antiliberalen zeer misnoegd zyn op den minister, welke de bekende redevoering gedaan heeft, waarin hy Engeland gelyk geeft in deszelfs gedrag jegens Spanje. De antiliberalen hebben des konings biegtvader den aartsbisschop van Rheims overgehaald, om op het gemoed van den koning te werken en Z. M. te bewegen Spanje by te staan in gevalle van oorlog met Engeland en geenzins onzydig te blyven, en tevens Villèle en den minister van buitenlandsche zaken uit het ministerie te verwyderen.

Het schynt dat het hof van Madrid verschrikt is wegens de naauwe vereeniging tusschen Frankryk en Engeland; het heeft weer een nieuwen ambassadeur naar Lissabon gezonden, die allerlei schoone beloften doet. Doch Ferdinand heeft in Spanje even zoo weinig te zeggen als in Zuid Amerika. De Apostolische junta en het jan hagel zyn daar baas en deze stooren zich weinig aan de bevelen van het hof van Madrid; de beloften en mooye woorden van dien ambassadeur beteekenen dus niets.

UITTREKSELS UIT NEDERLANDSCHE KOURANTEN.

Parys, 8sten Dec.—Het bevestigt zich, dat de Spaansche kloosters wapenen en geld hebben verstrekt tot wapening der rebellen in Portugal, en dat 8 millioenen uit Frankryk zyn gezonden.

Den 17den Dec.—De hevige monarchalen en aanklevers van de party der Jesuiten, welke, by het uitbreken van de jongste woelingen der Portugeesche opstandelingen, met veel stoutmoedigheid hadden verzekerd, dat Engeland te veel met deszelfs binnenlandschen toestand te schaffen had, om eene oorlogzuchtige houding te durven aannemen, zyn niet weinig ter neder geslagen door de laatste Engelsche berigten. Zy beklagen zich ten hoogste over de staatkunde van den minister *de Villèle;* zy houden zich overtuigd, dat, byaldien men ter gelegener tyd eene meer stoutmoedige taal had gevoerd, het Britsche ministerie zich wel zoude hebben gewacht van zulke bedreigende maatregelen te nemen.

De kamer van koophandel oordeelt, dat het van belang zoude kunnen zyn, om Z. M. een adres aan te bieden, waarvan betoogd werd, dat Frankryk, ingeval eener vrede-breuk met Engeland, aan ontzettende verliezen zoude worden blootgesteld; dat de Franschen een kapitaal van vyf honderd millioenen op zee hebben, dat, zoo 'er vyandelykheid tusschen de beide mogendheden mogt uitbreken, 'er wissels ten bedrage van twee honderd millioenen zouden worden geprotesteerd; dat de groote fabrieken hun volk kwalyk zes weken aan den gang zouden kunnen houden; dat de boekhandel, welke, sedert het stelsel der Jesuiten meer invloed bekomt, reeds zeven millioenen minder opbrengt, dertig millioenen zoude verliezen: dat de handel in kunstwerken en voorwerpen van Fransche ydelheid eene schade van vyftig millioenen zoude lyden, enz.

Intusschen heeft welligt geene omstandigheid in deze gewigtige tydstippen een meerderen indruk op de verstandigste staatkundigen gemaakt, dan de openbare betuiging van den heer Canning: "dat hy een oorlog ducht, ter zake van de menigte der ontevredenen onder de natien van Europa, die zich aan de zyde van Engeland zouden scharen, en de onberekenbare gevolgen, welke daaruit zouden kunnen voortvloeijen."

Den 13den des avonds is, volgens de Engelsche berigten, de minister Canning door ongesteldheid verhinderd geworden in het Parlement te verschynen en is zyne plaats vervuld door den heer Peel, welke gelyke taal heeft gevoerd als zyn ambtgenoot, en er heeft bygevoegd, dat het ministerie eenstemmig had begrepen, dat de genomene maatregelen noodig en onvermydelyk waren, maar dat ook hy van oordeel was, dat die maatregelen eenen oorlog zouden verhinderen, welke, ongerekend de onheilen, door welke dezelve zoude worden gesticht, de beschaving van Europa grootelyks zoude vertragen en verhinderen.

Den 24sten Dec.—De party der hevige monarchalen, welke in het jaar 1823 Frankryk in den oorlog heeft gesleept, die zulke heillooze gevolgen voor Spanje heeft gehad, arbeidt dag en nacht, om het daar henen te leiden, dat Frankryk, in plaats van de Engelsche staatkunde goedtekeuren, Spanje zal raden de magt van Engeland te braveren, en de Portugesche opstandelingen zoo veel mogelyk te ondersteunen. Zy is thans allervinnigst gebeten op den minister de Villèle, en neemt het den minister de Damas zeer kwalyk af, dat hy zich heeft laten gebruiken, om de bekende verklaring aan de Kamer der Pairs medetedeelen, ofschoon zy wel overtuigd is, dat niet hy, maar de heer de Villèle dezelve heeft opgesteld.

De krachtige en veelbeteekenende woorden, welke de Britsche minister Canning in het Parlement heeft gesproken, geven die party aanleiding tot de voordragt, als of de nationale eer door dien staatsman zoude zyn gekrenkt, en als of elk Franschman verpligt zoude wezen, om zich te wapenen, ten einde dien hoon te wreken. Men kan niet merken, dat deze oorlogzuchtige gevoelens eenigen den allerminsten indruk maken op het publiek, hetwelk trouwens met het uiterst leedwezen de zegeningen des vredes en het krediet van den staat op het spel zoude zien zetten, om de magt en het bewind in handen te geven van eene factie, welke als dan hare heersch-en baatzucht den ruimsten teugel zoude vieren.

Een geschrift, den titel voerende van *Een woord ter zake van de tegenwoordige crisis van Portugal,* kan ten blyke strekken van den geest, welken de party bezielt.—Men tast in hetzelve de wettigheid van de regering van keizer Don Pedro op de hevigste wyze aan; men beklaagt het lot van Spanje, hetwelk door Frankryk verlaten zoude wezen en men weidt uit over de onheilen, die uit een verbond tusschen Frankryk en Engeland zouden ontstaan. Het slot is merkwaardig. Men spreekt in hetzelve de edele mannen van den *Conservateur* op eene aandoenlyke wyze aan, en men meent, dat zylieden, die in der tyd zoo veel hebben toegebragt tot de verheffing van den heer de Villèle, als nu verpligt zyn te arbeiden aan deszelfs val, daar zy anderzins verantwoordelyk zullen blyven aan het nageslacht voor alle de rampen, welke uit de staatkunde van dien minister zullen voortvloeyen; terwyl men, volgens den schryver van dit stukje, zich overtuigd mag houden, dat, zoo de Britsche staatkunde, ondersteund door die van den bedoelden Franschen minister, andermaal veld mogt winnen in Spanje, de troon zoo wel als het altaar als verloren moest worden aangemerkt.

De volgende korte schets van het eerste gedeelte van het leven van lord Cochrane is uit eene Engelsche biographie vertaald:

Alexander, lord Cochrane, is de oudste zoon van den graaf Dundonald, welke, even als voormaals de vermaarde markies van Worcester, zyn leven wydde aan alle soorten van ondernemingen en uitvindingen, die hem nuttig of roemryk voorkwamen. Zyne moeder was de dochter van den kapitein Gilchrist, een officier van de marine van groot aanzien. Hy werd den 27sten December 1775 geboren, en, na eene zeer goede opvoeding te hebben ontvangen, onder het opzigt van zynen oom en petevader, den admiraal sir Alexander Cochrane, geplaatst.

Na, als Midshipman, in Amerika en in de baai van Biskaye gediend te hebben, werd hy tot luitenant benoemd en verhief zich, van rang tot rang, tot dien van kapitein. Zyn eerste gevecht had in 1801 plaats, als wanneer hy, op de hoogte van Barcelona, den Spaanschen brigantyn el Gamo aantastte, aan boord klampte en veroverde. In den loop van dat zelfde jaar nam hy 33 schepen.

Kort daarna geraakte hy tot den rang van post kapitein en hyschte zyne vlag op de Pallas, van 32 kanonnen. Met dit schip greep hy drie Fransche schepen tevens aan, die respectivelyk 18, 22 en 24 kanonnen voerden, en dwong dezelve, het op strand te zetten. In de maand Mei 1806 landde hy, aan het hoofd van zyne epuipagie, op de Fransche kust, en vernielde een groot aantal posten van toezigt. Eenige dagen daarna veroverde de Pallas een Fransch fregat.

In dat zelfde jaar, na eenen gelukkigen kruistogt, te Portsmouth binnen geloopen zynde, las hy eene oproeping van de kiezers van Honiton, welke eenen ryken en aanzienlyken kandidaat zochten, om hunnen burg in het parlement te vertegenwoordigen. Lord Cochrane begaf zich onmiddelyk naar Honiton en bood zynen dienst aan, maar werd niet gekozen. Deze misvalling belette hem niet, om zich, by de ontbinding van het parlement, door den dood van Pitt veroorzaakt, op nieuw aan te melden, en ditmaal werd hy gekozen; doch dit nieuw parlement werd byna zoo spoedig ontbonden als het gekozen was. Alstoen plaatste hy zich onder de kandidaten voor Westmunster. Dat zyn kandidaatschap verwekte eene groote sensatie by het publiek; hy werd met Sir Francis Burdett verkozen.

Byna te gelyker tyd, tot kommandant van de Imperious, een fregat van 40 stukken, benoemd zynde, werd hy onder de bevelen van den admiraal Collingwood gesteld, welks eskader de haven van Kadix blokkeerde. Op den 1sten July 1808, viel hy het kasteel van Mingal, een' gewigtigen post tusschen Barcelona en Girona, aan, en veroverde hetzelve. Hy bemagtigde naderhand het fort Roses op de Franschen.

Lord Cochrane ontving, by zyne terugkomst van de Spaansche kust, instructien van den admiraal Gambier, om de Fransche, op de groote reede van Rochefort gestationneerde vloot te vernielen. By deze gevaarvolle gelegenheid, betoonde hy eenen buitengewonen moed, met zeldzame stoutheid en koelbloedigheid gepaard.—Terwyl de vyand zich in veiligheid in de haven achtte, beraamde hy eenen aanval tegen denzelven, door middel eener vreesselyke uitbarsting. Hy deed namelyk 1500 vaten buskruid op ledige tonnen plaatsen en drie á vier honderd met vuurpylen voorziene bommen, mitsgaders twee of drie duizend granaten op dezelve leggen. De tonnen waren met kabels en yzeren bouten duchtig aan elkander vastgemaakt, en de lord deed natte aarde of klei tusschen dezelve werpen, om alles, zoo van voren als van achteren, zoo stevig mogelyk te maken en de uitbarsting de grootste hevigheid by te zetten. Lord Cochrane had den moed, om zich, met een' luitenant en vier matrozen, boven op dat alvernielend werktuig te plaatsen; alzoo ging hy met dezen zynen brander op de vyandelyke linie af, de kust-batteryen, welke zeer wel met gloeijende kogels op hem zouden hebben kunnen schieten, trotserende. Toen Cochrane zyn vreesselyk werktuig zoo naby mogelyk den vyand gebragt had, gelastte hy zyn handvol volk, om zich in eene sloep te werpen en hy zelf sprong er vervolgens in, na de lont te hebben aangestoken, die, volgens zyne berekening, hem vyftien minuten tyds moest laten, om de uitbarsting te ontvlieden. Daar echter de wind zeer hevig was, brandde de lont te spoedig af, en er waren naauwelyks 9 minuten verloopen, of de vreesselykste uitbarsting, welke ooit de menschelyke kunst had uitgevonden, had plaats en werd oogenblikkelyk, door het gelyktydig losbarsten van omtrent 400 bommen en 3000 granaten, gevolgd, welke eenen in alle rigtingen vallende kogelregen vormde. Gelukkig werd onze tweede Nelson gered, maar hy had de smart van getuigen van den dood van zynen luitenant te wezen, die, uitgeput van vermoeidheid, en door de baren, welke gedurig over de sloep rolden, verstikt, in dezelve omkwam; van de vier matrozen waren er insgelyks twee op het punt van om te komen, en hunne redding was langen tyd twyfelachtig. Zoodra lord Cochrane aan boord van de Imperious terug gekomen was, ging hy oogenblikkelyk op den aanval los, en hy was de eenige van alle de Engelsche bevelhebbers, die meer dan een uur in de haven bleef, gedurende welken tyd hy de Calcutta nam. De Franschen verloren, behalve dat schip, by deze gelegenheid, nog drie linieschepen, en het overige van hunne vloot werd zeer gehavend, of gedwongen het op den wal te zetten.

Kort na deze onderneming werd lord Cochrane tot ridder van de Bath's orde benoemd en hy kwam te Londen terug, om de vruchten zyner overwinning te plukken.

In February 1814, kwam er iemand te Doover aan, de valsche tyding van den dood van Bonaparte overbrengende, met oogmerk, om den prys der fondsen te doen stygen. Lord Cochrane was, naar men zeide, zyn medepligtige. Hy werd uit dien hoofde door het comité van de beurs vervolgd, gelyk mede de heeren Butt, Random de Berenger, Cochrane-Johnstone, en nog zes andere lieden; als bedrog hebbende willen plegen door valsche geruchten te verspreiden; de zaak werd, den 8sten Juny 1814, vóór 'sKonings bank gebragt, en alle de aangeklaagden werden schuldig verklaard; zy werden, op den 21sten derzelfde maand, gedagvaard, om hun vonnis te hooren uitspreken. Lord Cochrane, werd, by dat vonnis, in eene boete van 1000 pond sterling verwezen en daarenboven veroordeeld tot twaalf maanden gevangenis-straf in de gevangenis van 'sKonings bank, en om, met de heeren Berenger en Butt, een uur lang, aan de kaak, tegen over de beurs gesteld te worden.—De overige medepligtigen werden allen in eene geldboete en tot gevangenis straf verwezen, behalve Cochrane Johnston en Alexander Mac-Rea, tegen welken men de beschuldiging had laten varen.

Op den 5den July, werd er in het Lagerhuis eene motie gedaan, om lord Cochrane van zyne waardigheid van vertegenwoordiger vervallen te verklaren. Deze verscheen voor de balie en sprak eene redevoering ter zyner verdediging uit. Na lange debatten, ging de motie, met eene meerderheid van 140 stemmen tegen 44, door.

Op den 16den derzelfde maand, werd hy, door de city van Westmunster, op nieuw tot lid van het parlement verkoren.

Op eene motie van lord Ebrington, betrekkelyk het aan de kaak zetten van lord Cochrane, berigtte lord Castlereagh het Lagerhuis, dat dit gedeelte van het vonnis hun door de kroon was kwytgescholden.

In eene vergadering der ridders van de Bath's-orde, werd eene procuratie opgemaakt, by welke de wapenkoning *Francis Townsend* gemagtigd werd, om Sir Alexander uit de orde te dryven. Deze wapen-koning begaf zich, dien ten gevolge, op Donderdag den 12den Augustus 1814, naar de kapel van koning *Hendrik VII.* in de abdy van den Westmunster, en stapte naar eene te dien einde geplaatste ladder, ten einde de banier van lord Cochrane, van de plaats, die zy tusschen de banieren van lord Beresford en van Sir Brent Spencer bekleedde, te rukken. Het wapen van zyn lordschap werd van deszelfs devies beroofd; helm, vederbos, mantel en zwaard werden, met alle de insignien der orde, van den muur gerukt, en, om deze vernederende plegtigheid volkomen te maken, door gemelden *Townsend,* wapen-koning van de Bath's-orde, buiten de kapel en van de trappen, die naar dezelve geleiden, geschopt.—Iets dergelyks was, sedert de oprigting der Bath's-orde in 1725, nog niet gebeurd.

Lord Cochrane was een' tyd lang in de gevangenis van 'sKonings bank geweest, toen het hem gelukte, te ontsnappen. Op denzelfden dag verscheen hy in het Lagerhuis, om er den eed als afgevaardigde van Westmunster af te leggen. Terwyl hy zich aldaar bevond, trad de heer Jones, cipier der gevangenis van 'sKonings bank, binnen, maakte zich, met den bystand van eenige beambten der politie, met geweld van deszelfs persoon meester, deed hem de zaal van het parlement ruimen, bragt hem naar de gevangenis terug en sloot hem in het voor wederspannige gevangenen geschikte vertrek op; doch dewyl zyne gezondheid aldaar spoedig begon af te nemen, was men genoodzaakt, hem het vrye gebruik van het inwendige der gevangenis weder toe te staan, waar uit hy niet vóór het einde der volle twaalf maanden geraakte.

Hetgeen echter lord Cochrane eenig gevoel van hoogmoed moest inboezemen, was, dat zyne committenten eene inschryving voor hem openden, om het beloop der boete te betalen, en zulks, zonder dat iemand voor meer dan eenen stuiver mogt inschryven, waardoor echter de som weldra byeen kwam en de boete betaald werd.

Op den dag zelven, dat hy uit de gevangenis kwam, verscheen hy op nieuw in het Lagerhuis, leide nu den eed af, en was juist by tyds gekomen, om tegen eene vermeerdering van bezoldiging, die ten behoeve van den hertog van Cumberland was voorgedragen, te stemmen; door eene vreemde toevalligheid, staakten juist de stemmen en de zyne was beslissende, om de voordragt te doen verwerpen.

Het was niet te verwonderen, dat zyne lordschap, na zoo veel smaad te hebben moeten verduren, er op bedacht was, om zich buitenslands te begeven. De onafhankelyken van Zuid Amerika hadden eenen admiraal noodig; hy nam, op eenen maaltyd, plegtig afscheid van zyne committenten en ging scheep, om zich aan het hoofd der vloot van Chili te gaan stellen.

OVERLEDEN—Op den 30sten December laatstleden te Jacmel (Hayti) de Heer David Abinun De Lima, Inboorling en Inwoner dezes Eilands. Allen die hem in leven gekend hebben zullen het smertelyk verlies zyner Weduwe, Ouders en Naastbestaanden betreuren.

Amsterdam, 20sten Sept.—Heden morgen, na zeven ure, overleed alhier, in den ouderdom van omtrent vyf en zeventig jaren, de Edel Achtbare Heer Imanuel Capadose, *Med. Doct., Ridder van den Nederlandschen Leeuw, Raad dezer Stad en President der Hoofd Commissie tot de zaken der Israëliten.*